

Větre můj

Radůza

1. Možná, že člověk časem ohne se, to aby blíž k zemi měl a potom sám zemí stane se a všechno, co kdy chtěl.

R: Větre duj, každý můj, každý krok a každý vdech, je jen Tvůj při mně stůj, ještě mě chvíli nech, na ten mech slunce dech až kopce rozhrne. Bože můj, Bože můj, ať je vidím jak poprvé .

2. Štěstí hledá každý stvoření, každéj chce lásku a klid a možná, že bolest srdce přemění, jak vždycky chtěls' ho mít.

R: Větre duj...

3. Možná, že člověk časem ohne se, to, aby viděl věci líp, vzpomínám lásky, co kdy měla jsem nebo chtěla mít.

R: Větre duj...